

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den foreløbige Lov af 1ste September d. A. angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera forelægges i Genhold til Grundlovens § 25 for Rigsdagen ved nærværende Lovforslags Fremførelse, som, affet fra et Par ubetydelige af Forholdets Natur følgende Ændringer, er enslydende med nævnte foreløbige Lov.

Medens Loven af 2den Juli 1880 kun tillader at anvende Efterhyn mod Skibe, der komme fra Koleraområdet, blev det ved Loven af 30te Marts 1885 bestemt, at der ogsaa kunde anordnes Karantæne af indtil 10 Dage for Skibe kommende fra slige Steder. Derimod indeholder sidstnævnte Lov for Landgrænsens Vedkommende kun Hjemmel til at anordne et Efterhyn af de ankomende.

Da Kolera udbrød i Hamborg i sidst-afvigte August Maaned, begyndte Regeringen med at sætte Efterhynet i Kraft dels ved Landgrænsen dels ved Skibe, der kom fra visse tykke Havne ved Østersøen, og egentlig Karantæne mod Skibe kommende fra Elben, ved hvilke Forholdsregler det af Hensyn til Handel og Trafik i og for sig kunde være ønskeligt at blive staaende. Da imidlertid Sygdommen udbredte sig med en Hurtighed og Voldsomhed, som næppe nogen havde anset for muligt nuomstunder, troede Regeringen ikke at kunne blive staaende ved de nævnte Forholdsregler. Som bekendt bestaar Efterhynet saavel ved Skibe som paa Landgrænsen kun deri, at de ankomende underkastes en Lægeundersøgelse. Naar det ved denne viser sig, at nogen lider af mistænkelige Symptomer, holdes en saadan tilbage til Jagttagelse eller Behandling i isolerede Lokaler, medens de, der ikke frembyde mistænkelige Sygdomssymptomer, straks faa Lov til at indpasse. Som det vil indses, er dette Efterhyn en temmelig lidet betryggende Forholdsregel, naar der hersker en stor Kolera-epidemi paa Timers Vej fra Rigets Grænser, idet det da ikke kan paaregnes, at Sygdommen hos dem, der maatte have optaget Smitten i sig, allerede ved Ankomsten her til Riget viser sig i udvortes kendelige Symptomer. Vel er den sædvanlige Inkubationstid ved Kolera forholdsvis kort, men dog ikke saa kort, at jo mange Mennesker kunne have optaget Smitten i sig paa det Sted, hvor Sygdommen hersker, uden dog ved den saa Timer efter paafølgende Ankomst hertil Riget

at frembyde noget Tegn paa Sygdom, og det laa saa meget nærmere at befrygte Sygdommen af slige Tilfælde, som det var bekendt, at Sygdommens voldsomme Optraeden bevirkede, at mange Mennesker i Hamborg og Omegn flygtede for den, og søgte Tilflugt i Nabolandene. Hertil kom endvidere Hensynet til Forbindelsen med vort Naboland Sverige, hvis Lovgivning ikke bliver staaende ved Efterhynet, men fordrer en Observationskarantæne af 48 Timer for Skibe, medens som bekendt Landgrænsen for Sveriges Vedkommende saa godt som ingen praktisk Betydning har for Trafikken; Frygten for, at Koleraen skulde indføres i Sverige over Danmark, hvis Efterhynsbestemmelser efter den svenske Regerings Opfattelse ikke frembyde fornøden Garanti, medførte derfor, at Sverig mente at maatte behandle hele Danmark som koleraområdet, selv uden Hensyn til det Par Tilfælde, som viste sig i Sylland.

Samtlige ovenangførte Omstændigheder, hvortil endvidere kom den Ængstelse, som greb Befolkningen her i Landet, til Dels fremkaldt ved den allarmende Optraeden af en Del af Pressen, medførte, at Regeringen maatte anse det for nødvendigt at gaa videre i Forholdsregler mod Sygdommen, og navnlig ikke troede at turde undlade at benytte de Forebyggelsesmidler, som Lovgivningen gav Anvisning paa.

Her fremhøved sig da først Karantænen mod Søfiden som en Forholdsregel, man i Genhold til den bestaaende Lovgivning kunde træffe, og det laa i saa Henseende nærmest, hvor den længere Karantæne ikke uden stor Ulempe kunde opretholdes, at anordne en lignende Karantæne som Sverige. Mindre vilde ikke tilfredsstillende dette vort Naboland og heller ikke i Birkeligheden yde noget væsentligt Tillæg i den Beskyttelse, som Efterhynet kan give; mere vilde det paa den anden Side ikke kunne nytte at fordrer, da ellers det samme kunde ske for os, som det, Sverig klagede over, nemlig at Personer fra Tyskland over Malmø indkom her i Riget uden at have udstaaet længere Karantæne end den svenske.

Beslutningen om at indføre en Karantæne mod Søfiden, navnlig som et Minimum en Observationskarantæne af 48 Timer i Gjedser og Korsør, der som bekendt ere de to vigtigste Veje for Persontrafikken, for saa